

VİZYON – MİSYON
VE
GÜNÜMÜZÜN BAZI MİLLİ KÜLTÜREL MESELELERİ

Dr. Yaşar KALAFAT
yasar.kalafat@mynet.com
yasarkalafat@gmail.com

GİRİŞ;

Konferans metnine geçmeden kısaca kendimi tanıtayım, böylece seçmiş olduğum konulara yakınlık dereceme dair bilgi vermiş olurum. Sorulacak muhtemel soruların tespiti daha sağlıklı olabilir.

Ben Trabzon’lu bir aileden Kars’ta dünyaya geldim. Erzurum Atatürk Üniversitesi’nde ziraat, Ankara’da sırası ile Gazi Üniversitesi’nde Mesleki Eğitim, Hacettepe Üniversitesi’nde Türk Dili ve Edebiyatı ile Tarih alanlarında, ayrıca Erciyes Üniversitesi’nde Dinler Tarihi sahasında lisansüstü eğitimler aldım.

1999 yılında Başbakanlıktan ve 2005 yılında da ASAM’dan emekli oldum. Türk Dünyası’nın 6/5’ini müteaddit defalar gezme imkanı buldum. Halen halk kültürü, bilhassa halk inançları alanında çalışıyorum. Az – Çok Stratejist, Türkmenşinas, Kafkasolog ve Mühendis olduğum söylenebilir.

Çalışmalarımı, anasının inanç kültürleri arasında karşılaştırmalar yaparak başlangıçta bildiri ve makale, giderek imkan bulmam halinde de kitap olarak yayınlıyorum. Halen yazılarım, siyasetin hiçbir türüsü ile ilgim olmamakla beraber (www.siyasetkulisi.com)’da yer almaktadırlar. Yoğunlaşmaya çalıştığım alanlar; kimlik, kültürel kimlik, milli kimlik, halk kültürünün stratejik bir obje olabileceği gibi hususlardır.

Konuşmamda ara açıklamalar bir yana; misyon, vizyon, misyoner, oryantalist, emperyalist, kültür, halk kültürü, kültürel yabancılaşma gibi konular üzerinde durmaya çalışacağım. Neden bu konuyu seçtiğimi, konunun güncel boyutunu izaha çalışacağım. İzahlarımda kimliği merkeze alacağım.

METİN:

Vizyon; gösterim, yansıyış, sergilenmedir sanıyorum, ayrıca geniş görüş veya ileri görüş olmalı. Vizyon için, Fransızca'sı bir yana resmi veya gayri resmi kişinin ruhen ve beynen giymiş olduğu don, bu donun kişiye ve zamanın ihtiyacına uyumuşluğu denilebilir. Misyoner de Fransızca bir kelime iken anlamı, bir kimseye veya bir kuruma verilen özel görevdir.İçeriği, dinsel, bilimsel ve diplomatik bir görev üstlenmek, yüklenmiş olmaktır. Misyoner ise, bir ülküye, bir düşünceye kendini adayan kimse olarak tanımlanmaktadır. Bu ikinci tanım şu şekilde de ifade edilebilir. Davası olmak ve davası uğrunda ceht etmek.

Davası olmak veya dava adamı olmak, şüphesiz toplumun bir ferdi olabilmek için olmasa olmazlardan birisi değildir. Daha doğrusu değildir. Günümüzde; kişinin davası olması kaçınılmazdır. Bu davanın ne olduğunu, onun nasıl belirlenmesi gerektiği, davasız fertlerden oluşan toplumu nelerin belkemiğini bilmek, tedbirler almak bu tedbirlerde ve uygulanmasında gecikmemek zarureti vardır. Rahmetli hocam M. F. Kırzıoğlu iyi bir çalışma yapabildiğim zaman bana "Borluğun suyu sana helal olsun" derdi. Borluk içimlik suyu ile meşhur çocukluğumuzun Kars'taki efsanevi yerlerinden birisi idi. Borlukların suyunu hak etmek zorundayız. Yine hocam merhum, bir şey sorup cevabını beklerken, çok eski bir çocuk oyununu hatırlatarak "nereyi veriyorsun" der, bir ili veya ilçeyi sözle benden alır, sonra sorumu cevaplandırır veya yanlışı düzeltirdi. Günümüzde bizden toprak isteyenler bir kasaba veya şehir değil, tüm yaşam alanımızı yerin altı ve üstü ile istiyorlar ve bu istek sahipleri oyun da oynamıyorlar. Başka bir ifade ile bu oyun, dostça oynanılmış çocuk oyunu değil.

Günümüzde bu oyun sosyal bilimler zemininde kurgulanmaktadır. Bu gün çok daha komplike ve amansız uygulanan bu oyunun değişmeyen adı oryantalizmdir. Şarkiyat veya doğubilim olarak da dilimize çevrilebilecek olan bu kelime ve içerdiği anlam asgari yüzyıllık bir yaşa sahiptir. Anlamı doğuyu, ekonomik, teknolojik, siyasi, askeri, kültürel ve ilah alanlarında sömürebilmek için gerekli bilgiyi edinebilmektir. Bu edinim için hedefler belirleyip evsafa uygun eleman yetiştirmektir. Bu elemanları istihdam edebilecek kurumlar oluşturmaktır. Bu oryantalizmin birinci anlamı veya hedefidir. Daha önemlisi, doğuyu yani batı olmayanı öteki durumuna soktuktan sonra, doğuya batıdan, batının gözü ile bakmakla kalmayıp, doğuda, doğuyu batının gözü ile görebilen, algılayan, değerlendiren doğulular yetiştirmektir. Bugün doğunun batıdan çektiği bu noktadadır. Bu zihniyette doğu, batı olmayan her yerdir. Öncelikle Türk ve İslam alemi batı için doğudur. Karamsar bir tablo çizmek ve sanal düşmanlıklar yaratma niyetinde değilim. Oryantalizmi anlamak isterseniz ve bana soruyorsanız, benim algıladığım şekli budur. Oryantalizm zihinsel ve

kültürel sömürünün genel sömürü için hazırlık döneminin adıdır. Batı medeniyeti Hıristiyan dini, akılcılık ve sömürü üzerine yapılandırılmış bir yapıdır. Batı medeniyetinin inkarından bahsetmiyorum, batı medeniyetinden yana olup bu değerleri benimsememiş olmak adeta mümkün değildir. Daha açığı, batılı olmaya çalışıp kendiniz olarak kalmanız mümkün değildir. Bu noktada batılı olup, doğu için batı mantalitesi yürütme şansınızda yoktur. Zira siz doğu olduğunuz için sömürülmek için varsınız. Öteki durumuna sokulma gerekçeniz budur. Öteki durumundan çıkmak istemeniz ise, kendiniz olmaktan çıkmakla mümkündür. Kendiniz olmaktan istesenez de bihakkın çıkamazsınız, batıyı taklit edersiniz. Bu sizi batının doğudaki Truva Atı durumuna getirir, getirmektedir, getirmiştir. Bunun farkına varabilmek, herhangi bir medeniyete düşmanlık değildir. Bu, Silkinip kendi yerinizi bilmeniz olayıdır. Büyük medeniyetler büyüklükleri nispetinde farklı medeniyetlerle tanış olmak isteyecektir. Uydu medeniyetlerin medeni kimliğinden bahsedilemez. Çağdaş dünyayı tanımak, çağı yakalamak için gerekecektir. Ancak her ağaç kendi kökleri üzerinde büyür, bazı bitkiler yakın çevrelerinde başka bitkiye tahammül edemezlerken, bazıları da yaşamlarını bütün havayı, suyu ve toprağı sömürmekle idame ve izah ederler. Çağın güzelliklerine ulaşmak isterken, kendi değerlerinizden vazgeçmeden, kendi tespitlerinizi esas alabilmelisiniz.

Milli devlette misyonsuzluk, misyonunu kendisi belirleyememiş olmak, ortak ve yaygın bir misyon etrafında birleşememiş olmak sosyal felakettir. Bir kurumun mensupları arasında, aynı mesleklerin mesleklieleri arasında veya bir temsilcilikte resmi olan ve olmayanların arasındaki misyon farkının ihtilaf oluşturması, sadece hasım misyonerlerin faaliyet ve etkinliklerini kolaylaştırır.

Misyoner denilince, yani Türklüğün ve İslamiyet'in muarız bırakıldığı din misyonerliğini mi anlıyoruz? Misyon bir dava ile yüklenilmiş olmak ise, misyoner de bu fikriyatın taşıyıcılığı ise, misyonerlik sadece dini alanda olmadığı gibi, din misyoneri de sadece din taşıyıcılığı yapmaz. Askeri, siyasi, ideolojik, iktisadi misyonerlik alanlarının da olduğu bilindiği gibi, ayrıca bunlar birbirlerinden bağımsız da değillerdir. Her şeyden evvel bu yapılanma sömürü düzeninin bir gereğidir. Daha önemlisi Hıristiyan inançlı olmak misyonerliği kaçınılmaz kılar. Hıristiyanlığı egemen kılmak, onun taşıyıcılığını yapmak, her Hıristiyan için imanının olmazsa olmazıdır. Onlara göre Hıristiyanlığın dışındaki dinler pagandır, hurafedir, inançları şirktir. Bu tür inançlarla mücadele etmek Hıristiyan imanının zaruri gereğidir.

Davası olmak noktasında, midenizin rızası için, cebinizin rızası için, kibrinizin rızası için dava edebilirsiniz. Güzel yaşar, zengin olur, üne kavuşabilirsiniz, halkınız için çalışır iseniz, milletinizden, rızai ilahiye talip iseniz, onun da mükafatını ondan alırsınız.

Bu noktada milletseverlik sadece vatanseverlikle sınırlı olmayıp daha ötede, daha ileride bir noktadadır ve adeta bir mecburiyettir. Bu mecburiyet bir yaşam biçimidir ve eğer milliyetçi iseniz, bu duygu ve düşüncelerinizi hayatınızın her safhasına yansıtmak durumundasınız. Milliyetçilik milletin menfaatini, şahsi menfaatinden önde tutabilme ve hayata geçirebilme beceri ve faziletidir. Yaşamınız sadece alanınızda en iyi olmakla sınırlı değildir. Milletin derdi sizin derdiniz ve mutluluğu da sizin mutluluğunuzdur. **Milliyetçilikten söz ediyoruz mankutfuktan veya şövenizmden değil.**

Milletperver olmanız başka milletlere husumet duymanızı gerektirmez. Bir çocuk doktoru bütün çocukların dertleri ile dertlenir. Doğaldır ki kendi çocuğunun rahatsızlığı onu bir noktada farklı etkileyecektir. Türk millet severliği milli egoizme dayanmaz. Sömürüye karşı olunurken sömürü yöntemi kullanılarak millet menfaati gözlenilmiş olamaz.

Türk milli tefekkürüne göre beşer millet olmadan evvel insandır. İnsanlar hatta bütün alem Allah'ın eseri yansıması emanetidirler. Allah'ı sevip O'nun eserine muğber olmak, Allah sevgisinin gerçeği ile bağdaşmaz. Yaratılanın hoş görülme sebebi Yaradan'dır. Aç iken komşu, tok yatılamıyor ise komşunun dili, dini, ırkı değildir belirleyici olan, belirleyici olan onun komşu olmasıdır.

Hal bu olunca, sahip çıkılacak bir millet, o millete sahip çıkılma gerekçesi ve o milletin kapsamı, muhtevası söz konusu olunca merkezde Allah aşkı, Allah korkusu ve O'nun rızası vardır. Peki, kavga niyedir ve kime karşıdır? Ne zaman kavga veya muhakkak kavga mı? Kavga size ait olana sahip çıkmak içindir. Kavga size ait olanın sizden alınmasını isteyene karşıdır. Sevgi ile çözümsüzlüğü aşamıyor isek, caydırmak içindir. Belki son çare ve belki de savunmanın adıdır. Biz gelmedik dava için, bizim işimiz sevgi için, denilmesi gibi.

Bu noktada Türklük bir ırk veya kavim olayı değil bir kültür, bir algılayış ve yansıtış biçimidir, tarzıdır. İnsanla insan, insanla Tanrı, insanla çevre, yönetilen ile yöneten ilişkileri gibi. Nice anadili öz Türkçe olan Türk soylu bilinen ve kendisini Türk olarak lanse eden kimse vardır. İsmen ve kaiden Türk olsa ve bilinse de bize göre, o bizim algılamamızdaki mensubu bulunduğumuz Türk'ten farklıdır. Fazla ileri gitmiş olmayalım, zalim, gaddar, inkarcı, hak hukuk tanımaz, güvenilmez, çıkarıcı, yanlı, tarafgir davranan ve Türk bilinen niceleri türünden. Şahsen Türk olmak istemeyiz.

Akraba topluluğu kavramına dair olan görüşümüze gelince, soydaş toplum tanımı ile verilen mesaj aynı soydan gelen insanların oluşturduğu toplum anlamındadır. Sizin olanı belirlerken aynı soydan gelmiş olmak esas alınan hususlardan birisi olmuştur. Soy soylayarak bir toplumu ne derece eleyebilirsiniz, çok su götürür. Ancak soy birliği kadar önemli olan bir sosyal ölçü de kültür birliğidir. Öyle ki, dil birliği önemli bir faktör iken, kültür birliği bize göre dilden daha az önemli bir faktör değildir. Buradan hareketle ve Türk dilli halklar tanımlamalarından daha kapsamlı, daha çağdaş ve daha stratejik olan tanımlama, Türk kültürlü halklar ifadesidir. Bu tanımlama gerektiğinde soy birliğini de kapsayabilmekle beraber daha kapsayıcıdır. Kültür birliğinin sınırları ana dili farklılığı engelini de aşar. Halk kültürü dili diye bir dil tanımı vardır ki, o dille tiyatrodaki veya klasik romanda belki yazamaz, konuşamazsınız ama binlerce kilometreden uzaklardan gelmiş hiç tanışmayan anneniz veya anneanneniz ilk karşılaştığı yaştaşı ile anadilleri farklı olsa da anlaşılabirler. Mesela, edep icabı makamından veya huzurundan çıkılan büyüğe sırt çevrilmez. Türbelerden geri geri çıkıldığı gibi, servis yapan genç hanım yaşlı misafirlerine sırtını dönmemeye çalışır, ayıptır, denir. Geri geri çıkmaya çalışılır. Büyük birisinin önünden gidilmez., önüne geçilmez, oturuluyor ise, onun önünde oturulmaz. Bu dil Türkiye'ye de Balkanlar'da da, Kafkasya'da da, Uluğ Türkistan'da da, farklı olabilen ana dillere rağmen aynıdır. Akraba toplulukların akrabalıklarını belirleyen, bu halk kültürü dilidir.

Bir iki misal daha verilebilir. Doğumu yakın hamile kadın, bu halini teşhir edercesine, bilhassa büyüklerin, erkeklerin ve yabancı erkeklerin yanında sergilemez. Birçok edepli hanımın bebek beklediği, doğumundan sonra öğrenilir. Hareketin doğruluğunu veya eğriliğini tartışmıyoruz. Ortak dile misal veriyoruz.

Nitekim bir eve yabancı bir misafir geldi ise, ikram için evin genç kızı değil, güngörmüş gelini veya yoksa yaşlıca bir hanım hizmet eder. Genç kızın hizmeti özel mesaj verebilir ve bu hal, yanlış anlaşılabilir için, sakıncalı bulunabilir.

Kültür akrabalığını belirleyen sadece halk kültürü değildir. Ortak tarihi geçmiş, birlikte yaşanmış acı ve sevinçler, çeşitli toplu olaylar, ortak devlet kurmuş olmak gibi kültürel ürünler de akrabalık bağlarının belirleyici unsurlarıdır.

Bu ortaklığın başlangıç tarihlerini belirlemek, tespit etmek sanıldığı kadar kolay değildir. Türk kültürlü halkların ortaklığı muhtemelen Atlı Göçebe Medeniyet dönemine kadar uzanıyor ve töre etrafında oluşuyordu.

Töre denilince Yusuf has Hacib'in Kut ve Töresi'nden bahsediyoruz. Bu, beyin veya hanın İlahi talimat adına halka uyguladığı ve hesabını da Mutlak olana verdiği bir töredir. Yazılı olmayan ve şer'i hukukta da varlığına itibar edilen yasadır. Yoksa Allah'ın verdiği canı ilkel mantıkla almak, hem zabıta ve hem de kadı olup infaz yapmaya kalkmak değildir. Allah hiçbir kuluna kendisi adına Allah'lık yapma yetkisini vermemiştir.

Bu itibarlardır ki, hizmet götürülecek halkın Türkiye'ye de veya Türk kültürlü coğrafyanın herhangi bir yerinde, onun yerel dilini bilmek, evrensel bir dili bilmek kadar ve hatta daha önemlisi onun kültürünün dilini bilmek önemlidir. Bu noktada Yaşayan dini akaidi aktarabilmek, bir noktada töre bilgisini de gerektirir. Bu ihtiyaç zaman zaman ve hizmet götürülecek bölgeye göre, dinler tarihi bilgisini de gerektirebilecektir.

Bilgi taşıyıcının branşı fen bilimleri dahi olsa, sosyoloji gibi zaruri donanımlar, sosyal bilimlerin diğer dalları ile birlikte müfredat oluşturabilmelidir. Bana göre Ahmet Yesevi ve Yunus Emre birer gönül adamı ve mütefekkir olmalarının yanı sıra çok ciddi çok güçlü sosyoloğlardılar, sosyal bilimci idiler. Birincinin Uluğ Türkistan' da Hikmetler yoluyla yaptığını, ikinci Türkiye'de İlahiler deyişler yoluyla yaptı. Her ikisi de yaşadıkları toplumun ve yaşadıkları çağın sosyal sorunlarına vakıftılar. İslam'ın nuru ile halklarını nurlandırmak istiyorlardı. Bugünkü misyonerlik veya sömürü o dönemde de farklı formatta da olsa vardı. Her iki coğrafyanın ana dilleri farklı da olsa, insanları bu nurdan yararlanabilmeli, karanlığın zulmetinden korunabilmeliydiler. Halkın eğitime açıklığının yerleşik düzen itibariyle düzeyi, alt yapısı, lisan bilgisi bu iki büyük sosyal bilimci, eğitimci, psikolog ve sanat erbabı zat tarafından keşfedilerek işe koyuldular.

Türk kültürlü toplumlar günümüzde misyonerliğe muhatap kılınmışlar ise, misyonerlik ile oryantalizm dayanışma halinde ise, emperyalizm bu ikili kaide üzerine oturtulmuş ise, tespiti doğru yapabilmiş olma adına iyi incelenebilmeleri gerekir.

Hiçbir misyonerlik faaliyeti misyonsuz yürütülemez. Hiçbir misyonerlik karşıtı faaliyet karşı misyon oluşturmadan ve o misyonun taşıyıcısı yani misyoneri oluşturulmadan etkinlik gösteremez. Bütün misyonlar ve misyonerlik kuruluşları tarihi süreç içerisinde gelişir şekillenir ve kimliklenirler. Sizin misyonunuzla ben misyonlaşamayacağım gibi, sizin aktivitenizi taklit ederek de ben kendi tavrımı sergilemiş olamam.

Müşahhaslaştırmak gerekir ise, benim dinimde senin yaşama hakkını elinden alma hakkım yok. Senin dinin sana benim dinim bana, buyurulmuş. Benim dinimde irşat var, tebliğ var. Sen laizizm tercihtli olmana rağmen benim inanç yaşamıma müdahaleyi, mubah görebiliyorsun. Ben

tercihimi vicdan ile sınırlamışım. Bu noktada benim doğru bildiğimi yaşama geçirmek ve doğru olmadığına inandığım karşısında korunabilme hakkımı kullanmam doğaldır. Bu noktada Ahmet Yesevi, Yunus Emre örnek mücadele erleri olarak ele alınabilir. Mücadele yöntemleri günümüze uyarlanabilirler.

Konferansımızı konuşmamızın baş kısmı ile bağlantılamak gerekir ise, bu iki dahi zatın vizyon ve misyonu günümüze adapte edilerek taşınabilir.

Bir iki kısa dokunma ile bu konuyu değiştirelim. Dönemin dervişlerinin bir donu vardı. Bu don çağının bilim ve teknolojisi ile donatılmış ve görevliler Horasan Erleri kimlikleri ile göreve sevk olunmuşlar veya vasıl olmuşlardı. Günümüzün donunun evsafi, provası yapıp giydirilmeli veya giyilebilmeli. Daha evvel, belirleyicilerin belirlenme noktasında ortak paydalarının tespiti gerekecektir ki, bütün bunlardan evvel oto dinamizmi sağlayacak, belirleyecek olan hareketin felsefesinin belirlenmesi gerekecektir.

Günümüzde öyle bir noktaya gelebilmiş ki emperyalizm, düşünce özgürlüğünüzü ve fikir üretme yeteneğinizi bile kendi stratejileri istikametinde rotalandırabilmiştir. Sizin girmek istediğiniz coğrafyaya sizden ve felsefenizden evvel o, çok daha geniş imkanlarla girebiliyor ve size rekabet şansı tanımayabiliyor. Sadece onun metodolojisi, teknolojisi, uzman ve ekonomik üstünlüğü ile değil, Türkistan'da mankut olarak bilinen, bizim oryantalizmin Truva Atı dediğimiz içimizdeki düşmanla da mücadele etmek durumunda kalıyorsunuz.

Bu durumda tek avantajlı olduğunuz husus, geçmişte birlikte yaşadığınız akraba halklarla beraber geliştirip senteze ulaştırdığınız, gerçeğine uygun anlamda törenizdir. Onu günümüze taşıyabilecek, çağdaş muarızları ile yarışabilir normlara kavuşturabilecek olan, sizin geniş anlamda sosyal bilimcilerinizdir. Başka bir ifade ile, kapsamlı Türkolojidir. Kapsamlı Türkoloji ile ne demek istiyoruz?

Türkoloji Türkiye'de, başlangıç döneminde Türk dili ve edebiyatı ile sınırlı kalmış, giderek uygulamada alanı genişletilmiş olmasına rağmen, Türkoloji'yi bu dar alanda tutma ısrarı maalesef sürdürülebilmiştir. Esasen Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun temelinde kültür, Türk kültürü olsun istenilmiş ve cumhuriyet bu temel üzerine kurulurken, İstanbul Türkiyat Enstitüsü bu amaçla açılmıştı. Dil Kurumu, Tarih Kurumu ve DTC Fakültesi de Genel Türkoloji'nin dayanakları idiler. Ama bir Enstitü ve Onun arşivi,, ihtisas kütüphanesi, kadrosu ve faaliyetleri olmalı idi. Uzun süre bir yıl milli ve bir yıl da milletler arası olmak üzere kongreleri ile faaliyet gösteren Enstitü, faaliyet alanını dil ve edebiyat ile sınırlı tutmamış, tarih, sanat tarihi, müzik ve halk biliminin çeşitli

alanlarında seksiyonlar oluşturmuş, ilmi bildirilere faaliyet alanını açmış ve edinilen hasılayı yayınlamıştır. Bu noktada halk bilimini, halk edebiyatının altında müteala etme yanlışı da tartışılıp bu tutuculuk aşılmıştır.

Bu bahsin konumuzla ilgisi nedir? Batı ile doğu arasındaki kavga kimlik kavgasıdır. Bu kavganın asgari 200-300 yılı vardır. Kimliği belirleyen kültürdür. Milli kültürlerin oturduğu kaide halk kültürüdür. Halk kültürünün milli yapılanmanın kurulma, kurtulma ve korunma safhalarında etkinliğini sürdürebilmesi, onun doğasında var olan disiplinler arası özelliğidir. O, tarihtir, dinler tarihidir, sanat tarihidir. O, anonim sanatın musikiye, el sanatlarına, mutfağa, halk oyunlarına yansımalarıdır. Konunun dışına biraz çıkışımızın sebebi, halk kültürü, halkın arasında yaşamakta olan ve aydınının sırt çevirdiği ve tekrar kendisine dönülmesi zarureti olan başlıca kaynaklardan birisidir. Halk kültürü Türkoloji'nin bel kemiğidir. Bu, gerçeği bilmek ve hayatına yansıtma bu yola gönül vermiş olan herkes için bir vecibedir. Bu anlamda bu yolun yolcuları bir şekilde kendilerince Türkolog'durlar veya Türkolog olmak zorundadırlar.

Türkoloji ihmal edildiği için, etnik milliyetçilik faaliyet alanı bulabilmiştir. Türkoloji'nin güçlendirilebilmesi ile ancak, Ermeni veya Rum ulus kimliğinin Türk milli kimliğine galebe çalabilmesinin önü kesilebilecektir.

Bu anlamda her öğretmen, branşı sosyal bilimler içerikli olmasa da, yurt içerisinde veya dışında kendi çapında bir Türkolog ve yazdığı her anı ve tuttuğu her hatıra genel Türkoloji'mizin bir parçasıdırlar.

Bunun içindir ki, iyi öğretmen veya iyi mühendis veya iyi doktor olmakla yetinmeyip, iyi Türk öğretmen, iyi Türk mühendis ve iyi Türk doktor olmak mecburiyeti vardır. Hiçbir iyi şair, bir başka milletin İstiklal Marşını o millet gibi yazamaz. Bunun içindir ki, yaşamış olmak, tatmak, çilesini çekmek yetmez. Mücadelenin destanlaşabilmesi için yazılması, bestelenmesi, sahnelenebilmesi gerekir. Hiç kimse sırtının neresinin kaşındığını, sırt sahibi kadar bilemez. Milletten söz ediyoruz, ırktan değil. Siz isteyin ceht edin, Hakk için yapılmış mesainin kayıp olduğu görülmemiştir. Yeter ki, merkezine, temeline Hakk' ı koymuş olalım. Dede, himmet, oğul gayret denilmiştir.

Türk ekonomisini, Türk yapan, ekonominin ön eki olan Türk kelimesidir. Türk silahlı kuvvetlerini Türk yapan da, ifadedeki Türk'tür. Ordularda ve ekonomilerde, kısaca milli hayatın

milliyetini belirleyen onlara millilik vasfını veren onun kimliğidir. O kimliği oluşturan ise kültürdür. Kültürün içeriğinin iyi belirlenebilmesi altının gerçeğine uygun doldurulması bunun için önemlidir. Kültür; kültür olarak özelde bir vardır, milli hayatın tüm alanlarında kimlik belirleyicisi olması itibarıyla ayrıca vardır. Ekonominiz vardır ve bir de kültürünüz vardır. Ekonominizin kimliğini belirleyici olarak da kültürünüz vardır. Milli eğitimi milli yapan, milli savunmayı milli kılan, milli istihbarata millilik kazandıran, sizin oluşudur. Siz bütün bu kurum ve kuruluşlara, siz olarak yansıyabildiğiniz nispette bunlar millidirler.

Şu ifade ne anlama gelmeli?

"Ülkemize değil küresel güce hizmet eden çokuluslu vakıf ve derneklerin Türk dünyasına yönelik faaliyetleri karşısında hassas olmak"

Mesai vermek durumunda bulunduğunuz kuruluşun bir hedefi vardır. Geleceği şekillendirmek istemektedir. Bir ideali bir şiarı uğraşlarının bir amacı vardır. Siz bu yapılanmanın bir parçası olurken bir şeylerin, istediğiniz tarza olmamasını ve bir şeylerin de, istediğiniz tarza olmasını istiyor olmalısınız. Hal bu olunca birileri ile bir şekilde yarış halinde veya rekabet halindediniz. Sizi yola çıkaran bir amil bir saik vardır. Bu maddi kazanç olabilir, şöhret olabilir, intikam olabilir başka şeyler de olabileceği gibi Allah rızası ile sizi ihtilafa düşürmeyen milli duygularınız da olabilir. Bu noktada sizin bir misyonunuzun olması gerekir. Siz bu inancın misyonerliğini yaparken başka misyonerlerin misyonları ile ihtilafa düşmek durumundasınız. Bunu bilmek ve ona göre tavır belirlemek durumundasınız. Herkesin bir ülküsünün olması ve ülküsü için mesai vermesi söz konusu ise, çok uluslu şirket ve derneklerle kendi pozisyonunuzun örtüşmesini takip etmek durumundasınız.

Çok ulusluluk, ulus üstü olmak ise inisiyatif ulusunuzun üstündeki iradeye bırakmak ister misiniz? Bırakır iseniz, neyi ve kimlere terk etmiş olursunuz?

Günümüz dünyası küreselleşme ile yüzleşmek durumundadır. Küreselleşmeye karşı olmak ve ondan yana olmak değil, mensubu bulunulan milli kimliğin; dininiz, diliniz, ekonominiz, teknolojiniz, diplomatınız ile karlı çıkabilmesine faydalanabilmesine bakılabilmelidir.

"Küreselleşme milli kimliği aşındırırken, etnikliğin ve etnikliklerin milliyetlerin yerine ikame edilmesini hedeflemektedir ki, bunun doğuracağı etnik tuzağın dikkate alınması gerekir" ifadesi size hangi mesajı vermektedir? İmparatorluktan ulus devlete, ulus devletten etnik bölünmeye gidilen süreçte, emperyalizm ne zamana kadar ve hangi hallerde etnisiteden yana olacaktır? Etnisitenin de tekrar parçalanması gerektiği haller ve gerekeceği zamanın anlamı

nedir? Ulus devlet, süper güç karşısında antiemperyalist varlık sergileyemez iken, etnisitenin direnme şansı ne olabilir? Bu arada dinin diyalogu ve dinler arası Diyalog ne demektir? Diyalog ile tekamülü mü amaçlamış oluyoruz? /Dininizin tekamüle ihtiyacı mı var? Size böylesi bir görev verilmiş mi? Tekamülünü vahi ile tamamlamış olan dininiz için Diyalog ile ne kazandırmış olacaksınız? Meşvereti mi anlatmış oluyorsunuz. Dinler değil dindarlar veya dinliler Diyalog yaşarlar. Kimliğinizi oluşturan asli unsurlardan biri kendinizin olmak, onunla ilgili her türlü gelişmeye aydın duyarlılığı sergilemek durumundasınız. Süper güç Irak'ı ana dil farklılığı esasına bölmekle yetinmemiş, aynı dillileri mezhep ayrılıklarına göre de bölünmeğe uğratmıştır.

SONUÇ:

Özetle denilebilir ki, aydın olmak ve aydın yetiştirmek dar anlamda sadece kendi alanında uğraş vermekle sınırlı ve sorumlu değildir, olmamalıdır. Aydın'ın bir vizyonu olabilmeli. Aydın bir misyon taşıyabilmeli.

Günümüz aydınının ".güzidesinin" gerektiği sorumlulukları arasına milli değerlerine karşı tavır içerisinde olan, karşı vizyon ve misyonun varlığını bilmekte vardır. Bu bilinç o'na harekete geçme zamanını ve şeklini gösterecektir.

Bu konuda millet olarak geliştirilmiş deneyimlerimiz mevcuttur. Bu birikim.milli misyonun belirlenmesinde, güçlendirilmesinde ve harekete sevinde duyulacak ihtiyaç itibariyle yeterlidir.